

Salut Congresul scriitorilor sovietici — eveniment de seamă al culturii mondiale: E. Jelebeanu — Printre scriitorii sovietici și eroii lor; S. Iosifescu — Discuții bogate în învățăminte (pag. 2-a).

I. Dobre — Să fie salvată viața pătriștilor iranieni! (pag. 4-a).

Toată atenția îndeplinirii contractelor economice dintre industrie și comerț!

Desfășurând munca sa pașnică, constructivă, poporul nostru își îndreapă eforturile spre un avânt continuu al economiei și culturii, spre ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii și, totodată, spre asigurarea întăririi capacității de apărare a țării.

Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită îmbunătățirii aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate cu produse de larg consum. Pentru îndeplinirea acestei sarcini muncesc cu hotărâre alți oameni muncii din industrie, cit și lucrătorii din comerțul socialist.

Cu planul anual îndeplinit

* Lucrind cu stăruință, muncitorii și tehnicienii fabricii „Moldova tricoțaje” din Iași au îndeplinit pînă la 7 decembrie, planul valoric.

* Membrii cooperativelor meșteșugărești din regiunea Cluj au luptat cu abnegație pentru realizarea planului anual de producție înainte de termen.

Delegația scriitorilor din R.P.R. la Congresul scriitorilor sovietici

Delegația scriitorilor din R.P.R. care va lua parte la lucrările Congresului scriitorilor sovietici, care se deschid astăzi 15 decembrie, este formată din: acad. Mihail Sadoveanu, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Mihail Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., și V. Em. Galan.

Noi asociații de producție agricolă

TIMIȘOARA (coresp. „Scinteia”). — În urma muncii depuse în ultimul timp pentru popularizarea avantajelor de care beneficiază țărani muncitori asociați, în regiunea Timișoara au luat ființă 26 asociații cu 396 ha. teren.

Teatrul secuc de păpuși din Tg. Mureș — în Capitală

A sosit în Capitală secția „Teatrul de Păpuși” al Teatrului Secuc de Stat din Tg. Mureș. Teatrul va prezenta feeria din 3 acte și 4 tablouri: „János Vitézul”, după poemul lui Petőfi Sándor.

Festivalul filmului pentru sate

Astăzi se deschide în întreaga țară „Festivalul filmului pentru sate”, care se va desfășura între 15 decembrie și 15 martie.

PICUPURI FABRICATE ÎN R. P. R.

Industria electro-tehnică — creația regimului de democrație populară — produce astăzi nu numai mașini și utilaje de înaltă tehnicitate, necesare îndeplinirii planului de electrificare a țării, ci și numeroase bunuri de larg consum destinate oamenilor muncii.

Declarația tov. Chivu Stoica prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației guvernamentale a R. P. R.

la conferința de la Moscova, făcută la posturile noastre de radio

Marți seara, la posturile noastre de radio, tovarășul Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Populare Române la conferința de la Moscova, a făcut următoarea declarație:

Îl strășnete pretutindeni îngrijorează profund pe adversarii destinderii internaționale. Astăzi nu este ușor lucru a nesocoti voinea popoarelor, care cheamă insistent la reglementarea pașnică a problemelor litigioase, la tratative între marile puteri.

După cum se știe, din inițiativa cercurilor agresive din S.U.A., Anglia, Franța, au fost semnate acordurile de pace de la Paris care prevedea remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în blocul nord-atlantic și în alte grupări tot atât de agresive.

Angajându-se într-o alianță militară cu militaristii vest-germani, forțele agresive din țările occidentale încearcă să creeze iluzia că și-ar putea impune voinea statelor iubitoare de pace, vorbind cu ele „de pe poziții de forță”.

La conferința de la Moscova, delegația noastră a reamintit că guvernul român consideră reînarmarea Germaniei occidentale și atragerea ei în blocul și grupări militare sub forma Uniunii vest-europene și a blocului Atlanticului de nord, ca o gravă primejdie pentru pacea și securitatea popoarelor, printre care și a poporului român.

În prezent situația s-a schimbat mult față de cea din timpul celui de-al doilea război mondial. Uniunea Sovietică, care a distrus mașina de război hitleristă, este acum cu mult mai puternică ca în trecut.

Numai datorită eliberării țării noastre de către Armata Sovietică și în urma răsturnării dictaturii fasciste și a întoarcerii armelor împotriva ocupantului hitlerist poporul nostru reînscut și-a făcut stăutul său independent și democratic, factor de pace și progres în Europa.

Dimpovtrivă, lagărul forțelor agresive oferă tabloul crizei economice și al somajului, al contradicțiilor de neîmpăcat înăuntrul fiecărui stat și al ciocnirilor de interese între diferitele state capitaliste.

Există și o altă perspectivă a întreprinderii păcii în Europa. Declarația de la Moscova arată limpede calea împlinirii acestei perspective, corespunzătoare intereselor popoarelor.

Hotărârea conferinței de la Moscova a găsit cea mai caldă aprobare în masele largi ale poporului nostru și i-au inspirat noi forțe în muncă lui creatoare.

Pe urmele scrierilor nepublicate (pag. 3-a).

Poporul român privește cu încredere viitorul. El luptă și va continua și de aci înainte să lupte pentru pace, pentru a cruța omnia de nenorocire unui nou război.

Pe urmele scrierilor nepublicate (pag. 3-a).

Popoarele Uniunii Sovietice, cu marea popor chinez, cu popoarele țărilor de democrație populară.

Pe urmele scrierilor nepublicate (pag. 3-a).

Poporul nostru învață din uriașul front al păcii, democrației și socialismului.

Pe urmele scrierilor nepublicate (pag. 3-a).

Popoarele Uniunii Sovietice, cu marea popor chinez, cu popoarele țărilor de democrație populară.

Pe urmele scrierilor nepublicate (pag. 3-a).

Poporul nostru învață din uriașul front al păcii, democrației și socialismului.

Salut Congresului scriitorilor sovietici- eveniment de seamă al culturii mondiale Discuții bogate în învățăminte

SILVIAN IOSIFESCU

Al doilea Congres al scriitorilor sovietici constituie un eveniment pentru literatura sovietică și pentru literatura progresistă mondială. Cele două decenii scurse de la primul congres au adus cu ele transformări și progrese gigantice și în viața oamenilor sovietici și în reflectarea ei artistică. În acești douăzeci de ani, literatura sovietică și-a confirmat locul în fruntea literaturii contemporane și înalta ei misiune educativă. Din exemplul literaturii sovietice învăță și scriitorii statelor de democrație populară și reprezentanții literaturii progresiste din statele capitaliste. Iar eroii pe care această literatură i-a creat contribuie la educarea întregii omeniri progresiste. În mai puțin de 40 de ani, literatura sovietică a dat omenirii opere renumite, create de Gorki și Maiakovski, de A. Tolstoi, N. Ostrovski, Makarenko, Serafimovici, de Solohov, Fadeev, Ehrenburg, Fedin, Korneiuc, Surkov, Pavlenko, Treniov, Lavreniev, Polevoi, Ajave, Nikolaeva și alții alți scriitori renumiți.

De mai multe luni, în vederea congresului au loc în Uniunea Sovietică dezbateri asupra problemelor literaturii. Bogăția și varietatea chestiunilor puse în discuție și mai ales nivelul înalt la care au loc dezbaterile, pe baza luptei de opinii, legate de marile sarcini ce le pune construcția comunismului, ilustrează concepția ce stă la baza acestui congres al scriitorilor. Nu e vorba de a aduna festiv și nici exclusiv de rezolvarea unor probleme organizatorice. După cum s-a arătat, congresul urmează să sintetizeze succesele deosebite de mari ale dezvoltării literaturii sovietice în primele două decenii și să treacă cântec de viitor.

Alături de specialiști participă la discuțiile mii și mii de cititori, prin dezbateri largi, prin răspunsuri la anchete, prin scrisori trimise redacțiilor: în Uniunea Sovietică literatura a devenit cu adevărat cauza întregului popor.

Un punct pe ordinea de zi prevede un raport asupra literaturii din celelalte țări, raport în care își va găsi desigur locul și literatura din statele de democrație populară. Pentru prima oară un congres al scriitorilor sovietici va da o apreciere asupra drumului pe care l-a străbătut literatura democrațiilor populare, asupra perspectivelor ei de dezvoltare.

Marile realizări ale literaturii sovietice au fost dobândite în consecvența cu care scriitorii s-au situat față și pasionat pe pozițiile înalte ale poporului sovietic. Claritatea ideologică, cunoașterea, însușirea profundă a marxism-leninismului în procesul viu al construcției socialismului i-au ajutat pe scriitorii să priceapă mai limpede și să redea mai expresiv realitatea. Redarea tipicului e strins legată de concepția despre lume a scriitorului. „Tipizarea — scrie A. Sobolev într-un articol din „Pravda” — este o apreciere principială din punct de vedere ideologic, făcută de către artist asupra fenomenelor sociale. O apreciere care include apărarea unor eroi, cepții și lupta împotriva a altora. Aceasta s-a manifestat și în felul ideologic urmărit de artist, și în alegerea obiectelor care urmează să fie înfățișate, și în gruparea faptelor, și în filozofia mijloacelor de zugrăvire”. Dezvoltarea literaturii sovietice este istoria formării și luptei realismului socialist împotriva tendințelor de a abate pe scriitorii de la reflectarea profundă și partinică a vieții. Literatura sovietică a respins la fel de hotărât obiectivismul naturalist, ca și diferite manifestări subiectiviste. Caracteristic este faptul că și azi, când literatura sovietică a dobândit atare succese, scriitorii sovietici stăruie mult asupra lipsurilor, asupra cerințelor

pe care le ridică cititorii: cu cât capătă cărți mai bune, cu atât cititorii devin și mai exigenți. În vigoarea cu care scriitorii sovietici descoperă și combat rămășițele diferitelor teorii greșite, noi vedem caracterul ofensiv al dezvoltării literaturii sovietice. Aceasta s-a văzut din nou în respingerea hotărâtă a unor „teorii” care, deși nu se bucurau de popularitate, se cereau combătute pentru a se întări și mai mult o seamă de principii ale realismului socialist.

Articolul lui Pomeranțev — apărut în revista Novii Mir — pune la baza aprecierii literaturii criteriul „sincerității” artistului, ignorând măsura în care literatura respectă adevărul, în care slujește sau nu cauza mersului înainte al societății. Sinceritatea e un element indispensabil, dar nu și suficient. Sinceră poate fi și o operă dușmănoasă, care falsifică realitatea. Multe din „romanele negre” ale literaturii americane contemporane pot propaga „cu sinceritate” sadismul și disprețul față de om. Ele nu sînt mai puțin bestiale.

Critica adusă articolului lui Pomeranțev a arătat apropierea dintre afirmațiile lui și tendințele dușmănoase ale așa numiților „perevaliști” de acum două decenii. La timpul lor, după cum scria recent într-un articol Alexei Surkov, „perevaliștii”, promovind lozincă sincerității, declarau că nimicesc cu această lozincă pe conformiștii și pe cei ce scriu de mintă. Dar ei înțelegeau prin conformiștii și scriitorii de mintă pe toți scriitorii care se străduiau în mod cinstit să ajute partidul și poporul la construirea bazelor socialismului. Nu în mod întâmplător acești dușmani ai tinerii culturi sovietice îl considerau pe marele poet sovietic Maiakovski primul dintre conformiștii, spune Surkov. Neglijarea temerelor principale ale luptei oamenilor sovietici pentru socialism sau, respectiv, pentru comunism, tendința de a nega rolul educativ al literaturii, limitându-i caracterul la acele „confesiuni” pe care le cer subiectivității, sînt străine scriitorilor sovietici, deoarece ele nu pot servi decât celor care dușmănesc și construcția vieții noi și literatura ce o reflectă.

Literatura are în primul rînd datorita de a da răspuns problemelor mari ale vieții de azi a oamenilor. „Nu vom fi niciodată de acord — scrie pe vremuri democrat-revoluționarul Dobrolitovov — că un poet care-și înroștește talentul descriind în chip ireproșabil frumuzețea și prietăria pe putea avea aceeași însemnătate ca și poetul în stare să reprezinte cu tot alfa talent, să zicem, fenomenele vieții sociale. Creдем că din perspectiva criticii, a literaturii și a societății însăși e mult mai important să se știe cum e folosit și prin ce se exprimă talentul unui artist, decât să se știe care sînt proporțiile și însușirile în sine ale talentului său, considerat în mod abstract, potențial”.

Această tradiție realistă și democratică a literaturii clasice ruse, care dezbătea problemele vitale ale poporului, a fost ridicată la o treaptă superioară de către literatura sovietică.

De aceea, în discuțiile la loc de frunte a stat, firește, problema înfățișării eroului pozitiv, care servește drept pilă demnă de urmat în viața societății.

Au fost în această problemă, cit și în celelalte, scriitorii sovietici în majoritatea lor, au combătut tratările dogmatice, acele false probleme care caută fie să în care artificial elementul pozitiv cu lipsuri, fie să imagineze rețete de eroi așa-

zisi „ideali”, infallibili și statici. Este neîndoielnic că din punct de vedere al felului de prezentare nu există o cale unică pentru scriitorii în crearea eroului pozitiv. Ceea ce, indiferent de modul de prezentare, e comun la toți acești eroi, pentru că există în realitate ca un element caracteristic, este atitudinea lor activă în fața vieții, faptul că sînt caractere mari, puternice, pline de viață, care luptă pentru înfățișarea unor idealuri înalte. Indiferent de faptul dacă au lipsuri mari sau mici, ei trebuie să aibă câteva laturi hotărâtoare care să-i facă să fie într-adevăr eroi pozitivi, lucru ce se vede limpede în tipurile pozitive create decenii de-a rîndul de literatura sovietică.

Aceeași cerință, a zugrăvirii contemporanului înaintat, preocupat de problemele epocii sale, aflat în miezul vieții, se pune și în fața poetilor. Poetul devine reprezentativ în măsura în care exprimă aspirațiile, gândurile și sentimentele poporului său. Lirism nu înseamnă subiectivism. Literatura sovietică oferă exemplul grăitor al lui Maiakovski, cu strălucita lui originalitate creatoare și în același timp atât de reprezentativ pentru cel mai înaintat tip de om sovietic. Exemplul lui Maiakovski și al poetilor sovietici care i-au continuat calea — cum ar fi Isakovski și Surkov, Tvardovski, Sicipaciov și Gribaciov — arată că poetul nu se poate izola de marile probleme ale vieții, de procesul viu al construcției socialismului. Altfel, el nu poate fi reprezentativ pentru oamenii înaintați ai vremii lui. Succesele poeziei noastre, ca și unele eșecuri, duc la aceeași condamnare a confundării subiectivismului cu lirismul.

În discuții s-a dat o deosebită însemnătate problemelor satirei. Satira este chemată să ajute la extirparea răului din viață, să trezească dezgust și ură față de el. Ea își pierde caracterul dacă alunecă în descurajare, făcută cu complacere, de tipuri negative care să stîrnească simpatia.

În socialism, de la înălțimea morală a societății sovietice, scriitorul condamnă ceea ce e înapoiat și negativ, contribuind la alungarea lui din viață.

Necesitatea întăririi criticii și autocriticii în munca scriitorului a fost puternic subliniată în discuții. Partinicia în critică condamnă la fel de ferm negativismul ca și „scutirea de critică” a scriitorilor consacrați. Ea cere puritate ideologică marxistă și competență.

Critica nu poate cunoaște scriitorii tabu și nu se poate mărgini să discute operele scriitorilor mărunți, rezervînd frunzașilor literaturii numai elogii, chiar atunci când operele lor prezintă lipsuri evidente. Dimpotrivă — după cum arată articolele sovietice — criticul ca și cititorii sînt în drept să pretindă mai mult de la un scriitor cu experiență mai vastă.

Importanța înarmării ideologice a scriitorilor a fost neîncet subliniată în dezbateri. Educația de partid, de viața sovietică, scriitorii sovietici se disting prin înalta lor moralitate și prin intransigența față de orice abateri. Numai un scriitor care se află la înălțimea morală a eroilor lui înaintați este în stare să-și exprime cu adevărat. Dubla morală aplicată în artă și în viață, de un scriitor care scrie într-un fel și trăiește într-altul, are consecințe negative și asupra scriurii.

Este necesar ca dezbaterile Congresului scriitorilor sovietici să fie cit mai larg popularizate. O cer și scriitorii și cititorii noștri. Discuțiile duse în pregătirea și în timpul congresului scriitorilor constituie una din multele căi pe care știința și arta sovietică ne oferă spre înțelegerea ideologică, indispensabilă pentru propria noastră dezvoltare.

In librării, standurile cu cărți literare sovietice sînt totdeauna aglomerate. Cititorii cu preocupări și ocupații diferite găsesc în cartea literară sovietică un prieten drag, un bun sfătător în problemele vieții, un priel de a-și satisface dorința de frumos, de cultură. Edițiile succesive ale celor mai bune opere ale literaturii sovietice se

epuizează în scurt timp de la apariție. Îndosebi din rândurile tineretului se numără acei „vizitatori permanenți” ai librărilor, care sînt în preajma primii cumpărători ai noilor traduceri din literatura sovietică. Iată, în clișeu de mai sus, cîțiva tineri frunzăritori ultimele noutăți sosite la librăria „Cartea Rusă” din București.

Tiraje de masă

În anii de după război, literatura sovietică s-a tradus la noi în proporții de masă. Editura „Cartea Rusă”, Editura tineretului, E.S.P.L.A., C.C.S. și altele — tipăresc cărțile sovietice în tiraje fără precedent. Un număr impresionant de cărți a tradus Editura tineretului care, pe lângă romane ca „Tîndra gardă” (40.000 exemplare), a editat în mod special romane, poezii, basme și culegeri pentru copii.

În Editura „Cartea Rusă”, din opera lui Alexei Tolstoi au apărut 10 titluri cu un tiraj total de 320.000 exemplare. S-a început tipărirea Operelor lui „Pe Donul întîia” de Solohov a apărut în trei ediții totalizînd 50.000 exemplare, iar „Pămînt destelenit” în 6 ediții, cuprinzînd 199.000 exemplare. Tot în șase ediții a apărut „Așa s-a călîit oțelul”, de N. Ostrovski.

Din opera lui Gorki au apărut numai la „Cartea Rusă” 30 de titluri, totalizînd 580.000 exemplare, dintre care numai „Mama” a apărut în 4 ediții totalizînd 80.000 de exemplare. Editura a scos 3 volume din Operele lui Gorki. E.S.P.L.A. a editat „Kîlm Samghin”.

Din operele lui I. Ehrenburg au apărut 14 titluri, în 187.500 exemplare. „Tîndra gardă” de Fadeev a apărut, numai în Editura „Cartea Rusă” (separat de Editura tineretului), în 3 ediții cu un tiraj de 68.000 exemplare.

În această editură, numai numărul prozatorilor sovietici traduși în romînește (excepția pe care cuprîng în culegeri) este de 109; au apărut în „Cartea Rusă” volumele a 21 de poezii sovietice.

Cifra globală a traducerilor din literatura sovietică tipărite de editură se ridică la 23.900.000 exemplare.

CERINȚELE CITITORILOR

Problema eroului pozitiv sau problema înfățișării viii a dragostei în literatură, posibilitățile genului satiric sau poezia contemporană, sarcina ridicării măiestriei literare sau perspectivele dezvoltării literaturii sovietice multinaționale, legătura dintre folclor și literatură sau problema romanului științific de aventuri pentru tineret — iată numai cîteva din problemele pe care le ridică cititorii sovietici în fața scriitorilor lor, cu prilejul congresului.

Iubite Mihail Solohov — a scris recent un grup de metalurgiști de la uzina „Dzerjinski” din Kosogorsk într-o scrisoare adresată ziarului „Literaturnaia Gazeta” — citim cu plăcere fiecare fragment nou din volumul al doilea al romanului „Pămînt destelenit” — pe cînd sfîrșitul cărții?..

Stimate Boris Polevoi. Unele din strălucirile eroilor din zilele noastre le-am regăsit în cartea „Contemporanii”, dar unde este chipul marelui contemporanului nostru, asemănător cu acela al aviatorului Mercedes?

Congresul scriitorilor — își încheie scrierea metalurgiștii — va constitui o trecere în revistă a forțelor literaturii noastre, așa că, tovarășii scrii, arătați-vă forțele, iar simpatia și recunoștința noastră vă vor fi asigurate.

Cititorul Aibek din Tașkent își exprimă convingerea că paralel cu rezolvarea principalelor probleme ale dezvoltării literaturii sovietice în ansamblul ei, congresul este chemat să acorde o deosebită atenție analizei problemelor importante pentru fiecare literatură în parte.

— Scrieți cu dragoste despre dragoste! Cu toate că această temă a fost folosită în mij de cărți de scriitorii tuturor popo-

relor, ea nu se învechește niciodată, scrie gospodina A. Dokuciaeva din Lvov.

Academicianul V. A. Obrucev scria deunăzi: — Sper că congresul scriitorilor va contribui la dezvoltarea genului literaturii științifico-fantastice, atât de necesară și iubită de tineretul nostru sovietic.

Colhoznicii își spun și ei cuvîntul. G. Volkotrub, brigadieră în colhozul „Cervonii propozi” din regiunea Jitomir, spune: vreau să arăt citim de tîlburile în sat la noi cărțile bune care înfățișează viața colhoznică. Iel, de pildă, „Pămînt destelenit” a lui Solohov și n-o mai poți lăsa din mîna. Ce bine ar fi să avem citim mai multe cărți de acest fel! Ele vor apare dacă scriitorii noștri vor cunoaște tot atât de bine viața satului colhoznic cum a cunoscut-o M. Solohov.

Studentul B. Marin de la universitatea de stat din Chisinău arată cit de mult îi place lui, și tineretului în general, versurile lirice ale marilor poeți ruși. Dar — adaugă el — în glorioasa noastră epocă sovietică vrem să citim și poezii lirice contemporane care să oglindescă noul, care să oglindească ceea ce este înaintat. În poezia lirică vrem să-și vedem înfățișat pe omul tînar, pe omul luptător, înaintat, cinstit și devotat din ziua de azi, care să ne servească drept ideal în viață. Tineretul sovietic, căruia îi aparține viitorul, are dreptul să ceară la viața lui eroică, plină de fapte de vitejie, să fie înfățișată la nivelul cuvenit în literatură și, în special, în lirică.

Totodată, cititorii sovietici indică operele care le-au plăcut cel mai mult și mulțumesc scriitorilor lor pentru creațiile reușite care îmbogățesc an de an patrimoniul literaturii sovietice și universale.

Instantanee din U. R. S. S.

Printre scriitorii sovietici și eroii lor

de EUGEN JEBELEANU

junckerilor din escorță nu-i puteau acoperi, este înșelul înspăimîntător al celui de al nouă-lea val, este tropotul vijelios al escadroanelor în marș.

— Tovarăși, luptați pentru Puterea Sovietică, pentru partid, pentru Lenin — strigă el, vioi și semeț, de parc-ar fi dat o comandă de luptă regimentelor sale dragi!

„Vioi și semeț...”

Ceva din mindria lui Kociubei, eroul (șnit ca stîlă și mil și mil, din sinul poporului, știința și în ochii limpezi ai lui Pervențev. Frumusețea vieții, frumusețea neîlburată chiar și în încercările tragice, se comunică de la eroii vii nu numai operelor vii, ci și celor care scriu aceste opere, autorilor lor.

Îl priveam cu drag pe scriitorul Pervențev, și cu emoție mă gîndeam la Kociubei, cînd, ca la un semn, sala întregă se ridică în pictoare. Se toasta pentru prietenii venici dintre popoarele sovietice și patria mea.

Am căutat să cuprind cu privirile, pentru a se grava în ele pentru totdeauna, ca într-un tipar credincios, tot ceea ce vedeam. Și era ce să vezi!

Eroii vii, înimă din inima popoarelor sovietice, surzătorii, țineau în pumnii lor puternici cepele științietoare.

Iată chipul ferm, iluminat în această clipă de un suris jovial, al maresăului Bulgăniu. Iată figura masivă a tovarășului Kaganovici. Iată-l, cu stufosăle-i mustăți naine, pe maresăul Budionni, legendarul erou al cavaleriei roșii.

Toți ne stau, în aceste clipe, în fața! Porniți din rîndurile oamenilor simpli și obișnuiți, ca și Kociubei, ei fac parte din garda de onoare a popoarelor care au răsturnat, pe o bună parte a pămîntului,

domnia beznel, ca să instăpînească puterea luminii.

În fața noastră, era viața victorioasă, inspirația vie. Alături de Arkadi Pervențev, cu paharele ridicate, o salutam.

...De unde provine optimismul, increderea în viață, care este, fără îndoială, una din cele mai puternice caracteristici ale literaturii sovietice și care enervează într-atît pe scriitorii cămătarilor occidentali?

Cel ce a vizitat Uniunea Sovietică nu trebuie să-și bată capul cu întrebarea. Omul sovietic are încredere în puterile lui. El își privește brațele și — modest, dar de loc uituc — făcînd bilanțul își dă seama că sînt milii de nădejde.

Cu ele a făcut praf pe ucigașii lui Kociubei, a măturat armatele a 14 state intervenționiste, a venit de hac blocadelor nemiloștite, a înfrînt foamea și frigul, a distrus cea mai barbară armată a tuturor timpurilor: armata lui Hitler — și tot cu aceste mîini a ridicat cel dintîi stat din lume, în care zeii nu mai sînt nici regii lăpti pe tronuri, nici regii tronurilor făcute din case de bani, ci oamenii care trudează, constructorii vieții.

Omul acesta, omul sovietic, care a făcut toate aceste lucruri, acumă construiește. I-am văzut făcînd.

I-am văzut învînd în cea mai splendidă universitate din lume, universitatea „Lomonosov”, i-am văzut făcînd cu puterea brațelor lor, din patru-n patru minute, câte o minunată mașină la uzinele „Stalin”; i-am văzut aplaudînd-o pe tulburătoarea

dansatoare care e Plisețkaia la „Balșoi Teatr”; i-am văzut pe ei înșiși dansînd în parcurile și localitățile din Leningrad și Moscova, trîndu-și fericirea.

Poate un asemenea om să nu fie optimist?

Printre asemenea oameni trăiesc scriitorii sovietici. Pe acești oameni îi cunosc, îi iubesc și îi cîntă. Ei sînt eroii operelor lor: învingătorii.

...Am stat de vorbă, într-o frumoasă zi de septembrie, la Casa Scriitorilor din Moscova cu poetul Evgheni Dolmatovski. E un om prietenos, spontan, un om plin de căldură. Ochiul său albaștri mi-au amintit, nu știu de ce, de privirea la fel de limpede a muncitorului Serghei Petrovici Karanghev de la fabrica de mașini „Stalin”. Aceiași ochi, care spun numai adevărul. Ochi a căror seninătate a fost cîștigată prin înfrîngerea multor greutăți; ochi de o limpezime ca a cerului care și se pare uitmor de albastru după ce s-a svîntat de furia furtunii și de smoala norilor.

Acești ochi limpezi — ochii poetului sovietic — privindu-se în oglinda vieții, nu se văd niciodată numai pe ei și nici numai chipul iubitei.

Privind eroii care îl înconjoară, sutele de milioane de oameni simpli care înalță giganticele clădiri, mările hidrocentrale și schimbă fața pămîntului, privind pe toți acești eroi, poetul pe aceștia îi oglindește în ochii săi și în cîntecul sale.

Îmi confundasem privirile în ochii poetului Dolmatovski și în apele lor vedeam răsfrîntă nu numai inima lui înflăcărată, ci inima aceluia care li dă puterea lui de poet-luptător: norodul cel fără de moarte, cel care a făcut Marea Revoluție Socialistă, cel care clădește azi comunismul.

Chipul poetului cîntă frumusețea și adevărul, miracolul acesta veșnic, care este poporul fărînt al istoriei — și e ascultat aceluși cîntec și-mi dădeam seama de unde se trage forța literaturii sovietice. Pentru un poet sovietic, cel mai mare cîntăreț este totdeauna norodul. Privindu-se în oglindă, poetul sovietic pe acesta îl zărește. Privindu-l pe Evgheni Dolma-

tovski în acea frumoasă zi de septembrie, gîndul mi se ducea la „Portretul poetului”, poezie plină de sensibilitate, în care îl poți recunoaște nu numai pe el, ci umanismul proletar al tuturor scriitorilor sovietici, înalta conștiință umană a scriitorilor dăruți omenirii de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie:

„Cînd tineretea-mi anii o s-o-ngrape
Veți răsfoi un vraf de poez-ncet.
Și ca să spun, privindu-mă de-aproape,
Că n-adeucam de loc cu un poet.
Poezii antice, tu o știi prea bine,
(Și pentru tine, antici sîntem noi)
Purtau pe umeri ample pelerine
Și cîrlița ca niște flăcări moi.
Nu, n-ai dreptate. Totuși parcă nu e
Figura-mi de poet. Poteaș puțintel.
Ar trebui un chip ca de statue
Ca noul veac să se răsfîrîng-n el!
Nu prea de mult trecut-am prin Urat
Căci Muntele magnetit mă-mbia.
E un oraș pe coapsa-i de metal,
Fîntîni mai terți un biet cîtun abia.
În templul urîșelor furnate
Erau doi sori, ce răsăreau din foc.
Pe scările de fier urcînd, agale
Pornii spre soarele acestui loc.
Un tînar topitor, fără cuvînt,
Deschise-atunci supapa usurei.
Și s-a prelinș, prin îghiaubul de pămînt
Metalul viu, dintr-un furnal model.
În lungură doar fontă — nu oțel.
Dar parca se străvîd, alinate,
Blîndețele și căile ferate,
Turbinile-nvîrtîndu-se în sate,
Acoperișii nollor uzine
(Azi în proiect). O brazul mi-l ferii
Și seama lui la topitor, mai bine:
Își scoase ochelarii viorii,
De arșii clipi din ochi, înctet.
Și la lumina flamel întîite,
Văzui atunci la față pe poet:
Avea sprîncenele ușor pîrlite *)

*) În romînește de Virgil Teodorescu.

Pentru ridicarea la un nivel mai inalt a pregătirii agitatorilor

Continutul ideologic și nivelul muncii de agitație depind în cea mai mare măsură de pregătirea agitatorilor...

asigure instruirea agitatorilor, antrenând în această muncă propagandiștii, inginerii, tehnicienii, învățătorii și alții specialiști.

clarifice acele probleme pe care nu le pot lămurii singuri. În munca de calificare a agitatorilor...

Poporul român sprijină cu toate forțele hotărârile conferinței de la Moscova

In orașele și satele patriei noastre continuă să aibă loc mișcările și adunările la care participanții își exprimă voința de meditație...

Sosirea unui vapor cu mărfuri din R. P. Chineză

CONSTANȚA (Agerpres). — Zilele acestea, în portul Constanța a sosit vasul "Ares"...

Propuneri pentru alegerile de asessori populari

ORAȘUL STALIN (coresp. "Scinteia"). De curind au început în Orașul Stalin propunerile pentru alegerile de asessori populari...

Serată literară la Tg. Mureș

TG. MUREȘ (Agerpres). — Sub auspiciile revistei "Igaz Szó"...

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Acum citva timp un corespondent voluntar din raionul Botoșani sesiza că izlăzul comunei Curoară este năpădit de spini...

Să luptăm pentru micșorarea prețului de cost al producției! Justa gospodărire a fondurilor bănești

Colectivul întreprinderii de confecții "Republica" Dirste-Orașul Stalin a izbucnit să realizeze încă din ziua de 30 noiembrie sarcinile planului valoric...

asupra situației financiare a întreprinderii și care sustrag din circuitul economic o serie de materiale necesare altor întreprinderi...

Telegrame de felicitări adresate dr. Petru Groza

BUCHARESTI, Carol Adorjan, vicarul Episcopiei romano-catolice din Alba Iulia, Biserica romano-catolică Sibiu, Vasarhelyi Ioan...

O delegație de organizatori sanitari din R.P.R. a sosit la Moscova

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzând invitației Ministerului Ocrotirii Sănătății...

Hotărârea Cabinetului de Miniștri al R. P. D. Coreene

PHENIAN 14 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Centrală Telegrafică Coreeană, Cabinetul de Miniștri al Republicii Populare Democratice Coreene...

Congresul C.I.O. a oglindit nemulțumirea membrilor de rind ai sindicatelor din S.U.A. față de politica guvernului american

NEW YORK 14 (Agerpres). — TASS La Los Angeles și-a încheiat lucrările cel de-al 16-lea congres anual al Congresului sindicatelor industriale (C.I.O.)...

Realizările obținute în acest an în direcția reducerii prețului de cost al produselor sint însemnate...

De asemenea au mai trimis telegrame de felicitare: dr. Moses Rosen, șef rabin al cultului mozaic...

este condus de ministrul Sănătății al Republicii Populare Române, Voinea Marinescu.

siei Dunării pe 1955. Grupurile de lucru au început discutarea propunerilor suplimentare la "regulile principale de navigație pe Dunăre" și a regulamentului drepturilor și obligațiilor funcționarilor aparatului Comisiei Dunării.

economiei naționale, au îndeplinit înaintea termen plan pe anul 1954 și au obținut mari succese în toate ramurile industriei și agriculturii...

rezoluții, C.I.O. cere continuarea eforturilor în cadrul O.N.U. în ce privește planul de dezarmare și instituirea unui control asupra armelor atomice...

